

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Входить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаї вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Налисламі» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Шестилітє кацапско-народовскої консолідації.

(Дальше.)

Подавши генезу і характеристику «національної партії», обговорює *Observer* знад Полтви консолідацію, але не хоче виходити в оцінку політичної вартости сього союзу, яко явища політичної тактики. Сего й не конче-б потрібно, бо з представлення подій всякий мислячий чоловік зможе сам виснувати оцінку. Однак коли *Observer* брав ся писати інформації для Українців, то можна було вимагати від него, щоби подав їм дійсне і вірне представленє фактів, а сего можна було тим більше сподівати ся, позаяк консолідація — се подія останного шестилітя і кожному тутешньому чоловікові всі ті обставини і події є в живій тямці; треба лише доброї волі, щоби їх зовсім предметово і вірно списати. Тимчасом сего ми в Листі знад Полтви не находимо, а навпаки бачимо зовсім невірне зображенє.

Observer знад Полтви впевняє, що від давна народовці «пробували зблизити ся з сими твердими (що є щирими патріотами і особливо на провінції радо посв'ячують ся народній роботі) та виеманципувавши їх спід впливу москвофільської преси та її штабу, сконсолідувати ся на ґрунті практичної роботи; що й по новій ері, розірвавши союз з правительством (зворот Романчука на зборах Народ. Ради 1892 і консолідація в марці 1893 р.) пробували відновити союз з твердими, нібито можливо усунувши їх москвофільських провідників і що в осени 1896 (збори скликані в грудні пок. митрополитом-кардиналом) нібито провінціальне духовенство силою реакції (наче-б то проти клерикалізмови — клер проти клерикалізмови!), виступивши як один муж, взяло ся до консолідації (она вже була від 1893!) й утворило новий (?) ареапаґ політичний з людей обох пар-

тий, усунувши львівські політичні ключі (*Observer* має тут очевидно на думці політ. товариства Русскую і Народну Раду), щоби усунути перешкоди від москвофілів і йому поручило переведенє виборів до райхсрату 1897 р. А хоч сі вибори, як каже *Observer*, не дали особливо важних (!) результатів, суспільність, взагалі взявши, була задоволена (!?) з сего союзу, бо хоч радикальна партія сему союзови була противна (в теорії, на словах!), але робота (!) йшла на практиці досить згідно і більшість кандидатів були спільні для всіх трьох партій. Отсе виводи і погляд *Observer*-а про консолідацію. Фактичні обставини рішучо суперечать сему. У виводах *Observer*-а лише стілько правди, що, як ми вже виказали в попередніх статях, в р. 1879 змаганя до пом'янення партій (народовскої і рутенської чіт-вердої) йшли в тім напрямі, щоби твердих виеманципувати спід впливу москвофільського штабу і єго преси і тоді то в тій цілі поставлено засаду, що до комітету не повинні входити редактори (тим загороджено тоді дорогу до комітету Площанским, Марковам, Мончаловским і т. и.). Алеж від коли Романчук взяв у свої руки консолідаційні проби, з того часу москвофільський штаб верховодив твердими і мав в їх репрезентації своїх заступників, особливож від марця 1893, коли між иньшими штабовцями «мужем довіря» був Марков, председателем комітету спільного побіч Романчука — Богдан Андрієвич, а членами комітету моральні і політичні банкроті з процесу Ольги Грабар і краху Заведенія. Вибори до сойму в р. 1895, до ради державної в р. 1897 і до ради міста Львова 1896 (і сегорічні до міста Львова під проводом Нагірних і Павенцких, Мончаловских *et tutti quanti* — *schöne Seelen finden sich immer!*) відбували ся при участі і таки скажім щирю правду — при верховодячим впливі москвофільського штабу і єго преси, отже ніякого нового ареапаґу політичного не було. *Observer* зовсім

вірно констатує, що москвофільський штаб заєдно бороздив сьому порозуміню. Отже коли так було, а се дійсно було так, що москвофіли перехитрували «хитрих малоросів», що сей штаб на волос нічим не поступив ся із своїх засад і змагань, в користь народовців, що єго преса поганила, дискредитувала і спиняла змаганя народовців, а навпаки народовці мусіли все робити уступки (Романчук став головою спільного клубу соймового в р. 1889 — усунувши на бік літературні і етнографічні ріжницї! — в «Народній Торговлі», в котрій *Observer* признає перевагу народовцям і в Дністрі, що по думці *Observer*-а є народовскою інституцією — народовці не тільки завели етимологію, але й намагають у всіх оновіщенях і справозданях на — язичіє *ad captandam benevolentiam caccarorum!* — народовці-адвокати також для *geschäft*-у, отже з опортунізму відрекли ся фонетики, народовці їздили закладати чиральні і філії общества Качковско-їтд.їтд., супроти того всего питаємо ся, чи в тій консолідації, від 1893 р. почавши, дійсно ходило о те, щоби сконсолідувати ся на ґрунті практичної роботи? Ні! зовсім ні! Мотивом була тут лише жадоба популярности у «розкаянго» Романчука і єго найблизших товаришів політичних, бажань, щоби з підмогою кацапів вишпинути на верх і запевнити собі мандати. Тут рішучо мусимо заперечити, мов би то кацапско-народовска консолідація мала цілю яку-небудь практичну роботу. Кацапам розходить ся лише о те, щоби демонструвати, палити солом'яний огонь, ширити в масах невдоволенє — а ту саму програму проголосив розкаяний Романчук на зборах Народної Ради в грудні 1892 р., що ми повинні лише зазначувати наше невдоволенє, але реального, позитивного змісту, ані в змаганях Романчука, ані єго союзників нема і в тім они солідаризують ся. Тимто консолідація відживає все лише перед всякими виборами і на час виборів,

Листи з Києва.

I.

Флоринський, Т. Д. Критико-библіографіческій обзоръ новѣйшихъ трудовъ и изданій по словяновѣдѣнню. Унив. Изв. 1898 г. Ноябрь.

Останніми часами, як певно сього свідомі наші закордонні земляки, питаня за язик і літературу українську знову підпало під розвагу в періодичній прасі російській. Знову почули ся голоси, що в інтересах освьіти ширших мас народу конче потрібно покинути виключні міри проти сього язика, і знову, як і давнійше, се болоче питаня споводувало завзяті напади все теї-ж самої кліки російських націоналів, але тепер вже пануючої, сильно-владної, що має в своїй руді такі засоби на боротьбу і таку сферу нагніту, про які переднішим її adeptам і мари-ти було годі. Давіше в Росії було ще чути голос суспільного подуму, в його крапцях речниках, голос людей науки, хоч поглядно незалежний від урядового (правительственнаго) нагніту; але з того часу, як система бюрократизму

придушила всякий вільний об'яв суспільної мисли, і урядові репресалії дуже недвозначно відбили ся на середній і вищій школі, тоді і персональ професорів поступнево прийшов ся до того типу професора-бюрократа, який тепер саме становить пануючий тип. Минаючи більше рич, що характеризують сей тип як в суспільному житті, так і у відносинах до молоді, і в методах викладу ми відзначимо тільки ту властивість, що люде сього типу за побудами, що лежать власне в умовах бюрократичного режиму, виявляють ся провідниками і виразниками правительственних тенденцій, слухняним нарядям в руках ряду. Се дасть ся бачити в виборі і каліченні наукових даних згідно з правительственным настроєм і в запровадженні в молоде покоління поглядів, що хоч не знаходять підпори в знадібку науковому, але бажаних і конечних для цілей правительства; і коли ще ми до того додамо те значне пониженя рівня розвою, яке дасть ся спостерегти в молоді, що вступає до університету, і є наслідком також певної постанови викладу в середній школі — то нам буде цілком зрозуміла річ, на що ми можемо

сподіватись від підростаючих поколінь. Мимо волі бере страх, що при певній безвладности мислі, байдужости, сказати-б, стадовости більшости, при невироблености способів наукового мислення, потроху увійдуть в суспільну свідомість ті поняття, що характеризують собою епохи здичілости.

Професор Київського університету, москвич, Т. Флоринський є одним з типових заступників таких вчених — правительственників. В науці він відомий головно з компілятивної праці своєї: «Лекції по славянському язикознавню». Оселившись на Україні він завжди себе показував націоналом-обрусителем і кілька раз вже виступав неприхильно до українського слова, але погляди його, яко науково безпідставні не звертали жадної уваги. Ми вже сказали, що тепер саме українське питаня знову обговорює ся в російській прасі. Не міг отже і д. Флоринський з сього приводу не подати «свого голосу». І то висупає він в «Університетскихъ Извѣстіяхъ» проти статті др. Франка в «Slovansk-ому Prehled-i, забуваючи (або в простоті душевній на відаючи) ріжницї між науковими способами ви-

от хоч би і тепер з нагоди виборів до ради міста Львова, але по виборах засипляє консолідація сном блаженних! *Observer* наводить вправді, але мабуть і сам в се не вірить, що »декотрі з виднійших народовецьких проводирів обстають за консолідацією, доводячи їй велику користність для всякої організації на провінції«. Тимчасом се запевнюване проводирів народовських безвзглядно не згідне з дійсною правдою. Від р. 1889 на засіданнях виділу і на зборах »Народної Ради« говорять безнастанно і по часописах доказують потребу організації, от і по остатних виборах до ради державної 1897 »Дзюло« доволі написало ся на ту тему, але погляньмо, де є і яка є та організація? — нема ніякої! Се сумно, але правдиво! Впрочім кацапи лише о стільки вьжуть ся консолідацією, о скільки она піддержує їх істнованє і змаганя, а коли їм се не на руку, тоді не дбають про консолідацію, а йдуть своєю дорогою і поганяють та побивають народовців. Найкрасшим доказом є тут сьвято Паляцкогo, на котре вислали сконсолідовані народовці свої протести, що не беруть участи з того поводу, що нібито чеський клуб (а він же не справляв сьвята Паляцкому!) похвалив виборчі надужитя в Галичині. Можна би сподівати ся, що кацапи зроблять те саме, бож они з опозиційними народовцями творили консолідацію для виборів. Тимчасом почувши, що генерал Комаров там буде, не тільки кацапські общества повислали привіти на се сьвято, але москвофільський штаб вислав своїх »ізряднейших представителів«, що мов цуцики ласили ся коло московского генерала, Ламанского, Флориньского і Грота, щоби забезпечити собі їх »снисходительность« і »ходатайство«!

Observer натякнув мимоходом про результат консолідації в акції виборчій, що він не був особливо важний, але суспільність нібито взагалі була задоволена з сего союзу. Тимчасом в дійсности оно не так, бо т. зв. опозиційні послы пр. Окуневский запобігали і піддержки консолідації і прихильности староства, хоч відпекують ся опісля правительства, Танякевич запобігав піддержки пок. кардинала, а Яросевич відпекує ся консолідації і т. д., так що результат консолідаційних виборів можна безпечно покласти = 0. Ще нагляднійше виявило ся недомаганє консолідації при доповняючих виборах до ради державної Бучач-Чортків, де Романчук здобув вельми незначне число голосів так, що консолідація навіть не поважила ся ставити єго кандидатури при таких же виборах Тернопіль-Збараж-Скалат, бо в самій консолідації явне повстало невдоволенє і говорено там: »чи ми для Романчука маємо запропастити всі виборчі округи!« Те саме виярило ся і при таких же виборах з V. куриї Снятин-Коломия і т. д., де вийшов Мойса проти піддержуваного радикалами і

консолідацією Дорундяка, котрий не здобув навіть половини голосів. Вже по виборах тернопільських доказував Романчук в »Дзюло« цифрами, що опозиційна акція в порівнаню з акцією при загальних виборах значно була слабша і що опозиція пофнула ся в зад. Одинокий добуток консолідації хіба сей, що скріпив ся вплив Дудикевича в Коломиї і москвофільского штабу львівского в цілім краю, а ся бута москвофільского штабу довела до того, що в Самборі кацапи на зборах общества Качковского (котрого головою Богдан Андрієвич) склясифікували виділ »Просьвіти« (котрої головою Романчук) яко польских запродавців, зрадників і т. п., а найняті москвофільским штабом палочники побили українсько-руську академічну молодіж за те, що не хотіла речникови москвофільского »Друга« признати права, говорити іменем Руси. А вже-ж і сам *Observer* знад Полтви признає, що »прикре почутє якогось опортуністичного компромісу муляє у багатьох« і тим самим сам з собою стає в суперечности, висловивши перед тим, що нібито суспільність, взагалі взявши, була задоволена з сего союзу. Навпаки — на довірочних зборах, скликаних минушого року »Народною Радою« на передполудневім засіданю, де було значне число учасників, була така сильна опозиція проти консолідації, особливо з провінції, що Романчук перервав збори в надії, що значна часть противників консолідації розіде ся тимчасом. А все-ж таки значна більшість заявила ся против консолідації.

Такі суперечности, що опозиційні народовці входять з опортунізму в спілку з кацапами і москвофільским штабом, замість вести голошену ними принципіальну політику; що спроневерюють ся своїм народовским традиціям і відродини Руси сьвяткують з ренегатами і негаторами Руси — все те, як справедливо замічає *Observer* »сильно захитало консолідацією, так що тепер трудно сказати, чи она істнує в дійсности«. Отсе сконстатованє факту *Observer*-ом, котрий потурав консолідації і по ній сподівав ся знищеня кацапні, а двигнення народовців, — що спільне з ренегатами сьвяткованє було рішучою помилкою — на всякий спосіб цікаве і годить ся єго тут занотувати.

Перегляд політичний.

В виду переведеної згоди на Угорщині починають і в Австрії застановляти ся поважно над введенєм якогось *modus vivendi* межі поріжненими Чехами і Німцями. Хотяй ще заходить багато важних і засадничих ріжниць у поглядах і жаданях обох сторін, то все таки, провідники їх підвосять сю тему з більшим спокоєм, як бувало до тепер. І так доносять, що пос. Герольд виголосив в Новім Баватику бесіду, в котрій говорив о ситуації. Бесідник признав, що правительство могло би ще раз скликати

раду державну і спробувати, чи парламент буде здібний до праці, але проба така не мала би майже ніяких виглядів поводженя. Правительство мусить отже виступити енергічно против Німців і або посередно або безпосередно наклонити їх до зміни теперішного становища. Є ще одно средство, якого могло би взяти ся правительство: то дорога порозуміня. Однакож в виду безуспішности дотеперішних проб, Чехи можуть собі лиш бажати, щоби правительство приступило наконець до реконструкції і щоби точку ваготи перенести з парламенту до Союму. Послы чеські мусять старати ся конче, щоби позискати для неї також найвисші чинники в державі. Коли справа рішить ся против Чехів, то Чехи будуть знати, що їм треба робити, отже ніхто не потребує пхати їх до опозиції — Знімедкої-ж сторони відозвав ся пос. Грос про ситуацію перед своїми виборцями в Ігльві. В парламенті — сказав бесідник, — жаданя Чехів або сповнено, або обіцяно їм сповненє їх. А чеські послы не дуже то перебирали в своїх жаданях. Попри великі річи як розвирядженя язикові для Шлеска жадали они ще множество посад гофратів та менших посад урядничих. Мимо отвертої руки гр. Туна для деяких славянських »ватажків«, не можна було спустити ся на парламентарну більшість, що показало ся при законі о платні для служби державної. Дальше порівнував бесідник відносини на Угорщині, де правительство мусіло через опозицію уступити, і сказав, що в Австрії § 14. буде ще довго грати ролю. На основі того параграфу буде ся робити тепер угода з Угорщиною. А яка то буде угода? — далеко гірша як ті предложеня, над котрими вела ся нарада. Угода буде ся робити після диктату вана Селля. По тій угоді гр. Тун або єго наслідник скличе знову парламент, але щоби по скликаню парламенту вернув і законний стан, на то нема ніякого вигляду, доки не буде змінена теперішня система. Але та система може пошкодити і нашій заграничній політиці, бо буде пхати єї щораз дальше в російську струю. Наконець сказав бесідник, що він не тратить надії, що прийде може до згоди від народу до народу, але аж до того часу мусять самі Німці жити в згоді і в мирі.

Новому угорському президентови міністрів Кольманови Селльови іде на початок все як з платка. Опозиція зложила заяву, що не буде робити більше обструкції при переведеню доконечної санації парламенту, диссиденти повернули назад на відро ліберального сторонництва, бо вже устали причини, які їх прогнали з него, а само ліберальне сторонництво приняло Селля з отвертими руками. На онаданім засіданю ліберального сторонництва зложив президент міністрів основні заявленя. Першою своєю засадою назвав непохитне придержуванє § XII. закона з р. 1867, який узнає підвалиною устрою Угорщини конституцію. Дальшими засадами єго переконаня сугь ясніи, рішучий і певний напрям ліберальний та утворенє одноцільної угорської держави. Що-до парламентарного пересиленя уважає бесідник потрібним, щоби опозиція занехала обструкційну борбу, непокоєнє парламентарних розправ, перешкоджуванє ухвалам провізорий, та щоби продовжено економічну угоду з Австрією на один рік на підставі права Угорщини рішати про власну судьбу. Дальше вияснив президент міністрів подробиці ревізії регуляміну нарад в палаті послів і куріяльного судівництва у виборчих справах, а заразом вказав на те, що коли-б в р. 1903 не заключено митового трактату з Австрією, так наступить дальше продовженє закона на один рік, але рівночасно продовжать ся також на один рік і межинародні трактати. На випадок предложень в бігу року, або пізнійше проекту закона о митово-торговельнім трактаті, опозиція на підставі теперішного компромісу зобовязала ся не перешкаджати ухваленю сего проекту. Вкінци бесідник з задоволенєм і глибоким переконанєм підніс вагу теперішного компромісу та поручив о єго принятє ліберальним сторонництвом, заявляючи, що опре ся на сторонництві ліберальнім. Бесіду президента міністрів переривано гучними оплесками, а на внесенє пос. Белі Люкача ухвалено одноголосно прийати компроміс та висказати Селльови подяку за щасливе розвизанє пересиленя.

Також і опозиційні сторонництва відбули

кладу, на які претендує, і полемічними. В сій полеміці, зовсім недоречній в науковому органі, впадає в вічі і простодушна зарозумілість автора, що дозволила йому вирікати докторально довірлі і ненаукові твердження на питання, що виходять цілком з його компетенції, і нічим невинправдана шана *grandiosa*, що так зб'яла пожартувала над автором і надала йому сьмилivosti давати др. Франкові наївні поради, а редакції *Sl. Pr.* не менш простодушні пояснення, що, мов на український язык і літературу може бути інчий погляд, істотно відмінний від того, який висловлено в статті др. Франка. Придивіть ся ближче до того »погляду« тим більш; що автор обіцяє нам »вредметові« і »наукові« відносини до речі. Д. Флоринський починає свою статтю словами: »Як доброму вченому, що трудить ся славянською етнографією, др. Франкови повинно бути відомо, що »Малоруси« з погляду етнографічного представляють не самостійного осібника (в супротивленість, напр. Чехам, Полякам, Болгарам або Сербам-Хорватам), але лишень відміну того обширного славянського осібника, що має назву »Русского народа«.

Щоб підкріпити свої слова Флоринський покликає ся на імя Костомарова і Пипіна, що з творів їх він наче-б то почерпнув єї правди. Нагадаймо д. Флоринському, що те, що йому відомо, цілком не відомо в науці. Наука нам ще й досі не дала критерій, щоб докладно визначити, що то єсть з етнографічного погляду самостійний осібник і відміна (разновидность) з таких споріднених народностях, як славянські. Голі поклики на імена Костомарова і Пипіна нічого не висловляють: як би д. Флоринський посідав більш відомости в етнографії, ніж він міг засягти в названях вчєних, то йому-б було відомо, що славянська етнографія, яко наука, ще в завязку і що єї поважані імена не на всіх питаннях рівно авторитетні, а дуже багато висновків, напр. Костомарова, так таки просто ненаукові, досить пригадати його статтю »Двѣ рускія народности«, хоч в тій статті Костомарів висловляє погляди як-раз супротивленіи виводам д. Флориньского.

(Далі буде).

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
6:45		з Ілкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00		до Підволочиск, Бродів з голови двірця
7:40		" Янова	6:05		" Ілкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
7:50		" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	6:15		" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
7:55		" Сокала і Рави рускої	8:35		" Кракова (Відня, Берліна)
8:05		" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45		" Янова
8:15		" Тернополя і Бродів на дворець головний,	8:50		" Кракова (Відня, Варшави)
9:05		" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)	9:15		" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова
10:35		" Ілкан, Сучави	9:35		" Підволочиск, Бродів з дв. головного
10:45		" Ярослава, Любачева	9:53		з дв. Підзамче
1:01		" Янова	9:55		" Белця, Рави рускої, Сокала
1:30		" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	10:55		" Ілкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1:40		" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова	1:55		" Підволочиск, Кієва з дв. головного
1:50		" Ілкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:08		з дв. Підзамче
2:15		" Підволочиск (Кієва, Одесс) на дв. Підз.	2:40		" Ілкан (Ясс, Букарешту)
2:30		на дв. гол.	2:50		" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),
		" " Козови, Бродів на дв. Підз.			Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ри-
		на дв. гол.			шів, Хабівки чер. Ряшів або Тарнів.
		" Ілкан, Сучави	3:00		" Стрия, Скольного тільки від 1/5 до 30/10
		" Сокала, Белця і Любачева	4:55		" Ярослава, Самбора через Перемишль
Ніч			Ніч		
	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10		до Кракова (Відня, Берліна, М Ляборч)
	3:30	на дв. головний	5:20		" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
5:10		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30		" Ілкан, Радівців, Кімполонга Сучави
	6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
8:45		" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55		" Тернополя з двірця головного
	9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00		" Лавочного (Мункача, Пешту)
9:39		" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10		" Сокала, Рави рускої
9:45		" Ілкан. (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15		" Тернополя з двірця Підзамче
9:55		" Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44		" Янова
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05		" Ілкан (Ясс, Галацу) Сучави
	12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.	11:00		" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)
			11:27		" Підволочиск, Бродів з дв. головного
					з дв. Підзамче

ЗАМІТКА: Пору нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рані.
 Час середно-європейський рижить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. вел. держ. (Львів, ул. Третого мая, готель Імперяль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого роду і розклад їзди.

Учитель орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Переплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденський)

у Львові, ул. Крута ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з хольявами для духовенства по як найприступнійших цінах.

Рівнож приймає репарації кальшів. — З провінції вистане старий оказ на міру.

136 89—140

РОБИТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ ЕМІЛІЇ СОКОЛОВСКОЇ

у Львові, Ринок ч. 29., 1. п. приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах.
 НАУКУ КРОЮ уділяє в особних годинах
 Замісцеві паночки приймає на помешкані

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедія в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів.
 У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше уважляюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко
ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. —
 Інші товари по умірених цінах.

ТОВАРИСТВО для розвою рускої штуни

стваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці в обсягу артистичного малярства, різьбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографій, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складі фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совістне виконанє.

Ціллю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу штук красних. Поручаючи протє се чисто руске Товариство патріотичній опіці нашої П. Т. Публики духовної і сьвітської, надіємо ся, що зволить Она причинити ся до осягнення сеї ціли численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —

З глубоким поважанєм

Дирекция.

Товариство не послугує ся агентами.

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентує їх по

4 1/2% на рік.